

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412010013
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8412010013.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2018, v trestnej veci ods. M. N. (predtým P. B.) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 26. októbra 2017 sp. zn. 0T/19/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného M. N..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Kežmarok zo dňa 26. októbra 2017 sp. zn. 0T/19/2012, podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona bolo vyslovené, že ods. M. N. (predtým P. B.) nar. XX.XX.XXXX v V., sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 0T/19/2012 zo dňa 02.06.2012, právoplatný dňa 12.06.2012, v trvaní 2 (dvoch) rokov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona za použitia § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona prvostupňový súd odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že citoval ust. § 50 ods. 5 Tr. zákona, pričom súd neurobil predmetné rozhodnutie do roka od uplynutia skúšobnej doby, t.j. do 12.6.2017 a preto nastala zákonná fikcia, že sa podmiennečne odsúdený osvedčil. Je pravdou, že sa dňa 28.11.2013 dopustil prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona ale v štádiu pokusu. Po výkone trestu od 1.3.2015 žije riadny život a nedopustil sa žiadnej trestnej činnosti. Oženil sa a spoločne s manželkou vychovávajú jej maloletého syna. Súčasne sa stará aj o svoju chorú 72 ročnú matku. Taktiež uhrádza náklady za bývanie a preto výkon 2 ročného nepodmienečného trestu odňatia slobody je pre jeho rodinu ekonomicky a morálne likvidačný a uložený trest nespĺní svoj účel. Považuje za nespravodlivé, že súd rozhoduje o premene trestu po cca 4 rokoch od spáchania posledného skutku. Podľa jeho názoru by prichádzali do úvahy aj miernejšie prostriedky jeho postihnutia. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a rozhodnúť, že sa počas skúšobnej doby osvedčil.

K sťažnosti sa pripojili aj matka odsúdeného W. B. a manželka odsúdeného U.. G. N., ktoré požiadali o zváženie premeny trestu. Odsúdený sa oženil, pracuje a riadne sa stará o svoju rodinu. Je veľmi dobrý a srdečný človek a veľmi ľutuje toho, čo sa stalo. V auguste, ak bude všetko v poriadku, by sa im malo narodiť dieťaťko a ich finančná situácia by sa tým zhoršila. Výkonom trestu bude trpieť celá ich rodina.

Prokurátor vo svojom vyjadrení sa stotožnil v celom rozsahu s premenou trestu a navrhol sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby spáchal trestný čin, teda nevedol riadny život, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia, teda vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov uložený mu trestným rozkazom tohto súdu č. k. OT 19/2012 - 75 zo dňa 02.06.2012 vykoná, a to v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V prieskumnom konaní sťažnostný súd zistil, že odsúdený M. N. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok č.k. OT 19/2012 - 75 zo dňa 02.06.2012 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieňnym odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2012. Skúšobná doba začala plynúť dňa 13.06.2012 a trvala do 12.06.2016.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmieňny odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zákona, rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Z pripojeného rozsudku krajský súd zistil, že odsúdený M. N. bol rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/25/2014 zo dňa 3. marca 2014 (právoplatný tým istým dňom) uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradeným na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutku sa dopustil dňa 28.11.2013, teda počas plynutia skúšobnej doby hore uvedeného podmieňneho odsúdenia.

Z uvedeného aj sťažnostnému súdu vyplynulo, že odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieňneho odsúdenia nežil riadnym spôsobom života, pretože sa opakovane dopustil ďalšieho úmyselného protiprávneho konania, za ktoré bol aj právoplatne odsúdený, pričom novej trestnej činnosti sa dopustil na začiatku plynutia skúšobnej doby a bol pritom odsúdený opätovne za rovnaké trestné činy (porušovania domovej slobody a krádeže), čo odzrkadľuje postoj odsúdeného k jeho predchádzajúcemu odsúdeniu a poskytnutiu šance viesť riadny život na slobode. Za zmienku stojí aj to, že podľa odpisu z registra trestov má v ňom odsúdený 15 záznamov, prevažne za majetkovú trestnú činnosť a teda sa nejedná o osobu, ktorá by sa dostalo do rozporu so zákonom po prvý krát. Odsúdený M. N. bol taktiež

viackrát vo výkone trestu odňatia slobody a musel si tak uvedomovať, že páchanie ďalšej protiprávnej činnosti bude mať za následok prijatie účinných trestnoprávnych opatrení voči nemu.

Odsúdený teda nevyužil možnosť danú mu zo strany štátu, aby svojim riadnym životom počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia preukázal polepšenie. Okresný súd preto správne vyslovil, že odsúdený napriek predchádzajúcemu podmiennečne odloženému trestu nepreukázal, že by v skúšobnej dobe viedol riadny život. Z vyššie uvedených skutočností ako aj citovaného právneho ustanovenia sťažnostný súd konštatuje, že prvostupňový súd správne rozhodol, keď vyslovil, že sa odsúdený neosvedčil.

Možno preto vyvodíť záver, že aj napriek hrozbe nariadenia výkonu uloženého podmiennečného trestu odňatia slobody, odsúdený nerešpektoval právoplatný trestný rozkaz. Podmiennečným trestom odňatia slobody sa teda nedosiahol jeho účel.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu trestu. Sťažnostný súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody odsúdený vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia považuje krajský súd za zákonný.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam krajský súd poukazuje na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne a zákonné. Ako vyplýva z citovaného ust. § 50 ods. 6 Tr. zákona, súd je oprávnený urobiť rozhodnutie o osvedčení resp. neosvedčení sa v prípade, ak odsúdený opätovne spácha ďalší trestný čin, do 2 rokov (nie do 1 roka ako sa mylne domnieva odsúdený) od skončenia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, čo v tomto konkrétnom prípade je do 12.6.2018. Ak by prvostupňový súd do tohto času neurobil takéto rozhodnutie, až vtedy by nastala fikcia zo zákona o osvedčení sa odsúdeného. V tomto prípade totiž fikcia v zmysle § 50 ods. 5 Trestného zákona nemôže nastať. Jedným zo základných znakov vedenia riadneho života je aj dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej lehote závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nesplnilo svoj cieľ a že podmiennečne odložený trest treba vykonať. Vo vzťahu k návrhu odsúdeného ohľadne ponechania podmiennečného odsúdenia v platnosti v súlade s druhou vetou ust. § 50 ods. 4 Tr. zákona, a to s ustanovením probačného dohľadu alebo predĺžením skúšobnej doby a uložením ďalších povinností a obmedzení, krajský súd uvádza, že rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona o ponechaní podmiennečného odsúdenia v platnosti a súčasne o primeranom predĺžení skúšobnej doby môže súd urobiť len v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, o ktoré ide. Lehota predĺženej skúšobnej doby totiž začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po uplynutí posledného dňa skúšobnej doby, ktorá sa predĺžila. Zo slov uvedených v druhej vete citovaného ustanovenia "výnimočne môže súd ... ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti" vyplýva, že podmiennečné odsúdenie musí v čase rozhodovania prebiehať, t.j. ešte musí plynúť lehota ustanovenej skúšobnej doby, čo zároveň znamená, že táto pôvodne určená skúšobná doba ešte neskončila (Stanovisko č. 44/2013 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky).

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné a sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.